

Hälsingland, lshp, (Gäv. l.)

Tuneh. ordet hals i en dess avledning
hälsing, äsyftande "den som bor vid halsen".
"Hals" är beteckning för något, som telt sig som
relativt smalt och långsträckt.

Sahlgren o. Ahnlund refereras.

"Halsen har varit Bottniska Viken och "häl-
singarna" i allmänhet bebyggarna vid Bottniska
Vikens stränder."

S. Tunberg, Fornv. 1937, s. 339 ff.

Å. N. 1952.